

tens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, The Queen mod Secretary of State for Trade and Industry, ex parte: British Telecommunications plc, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 90/387/EØF af 28. juni 1990 om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådighedsstillelse af åbne net ONP (Open Network Provision — tilrådighedsstillelse af åbne net) (EFT nr. L 192 af 24. 7. 1990, s. 1) og vedrørende fortolkningen og gyldigheden af Rådets direktiv 92/44/EØF af 5. juni 1992 om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb (EFT nr. L 165 af 19. 6. 1992, s. 27), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene G. F. Mancini og J. C. Moitinho de Almeida samt dommerne C. N. Kakouris, C. Gulmann, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (refererende dommer), P. Jann og H. Ragnemalm; generaladvokat: G. Tesauo; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 12. december 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådets direktiv 92/44/EØF af 5. juni 1992 om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb finder anvendelse på »teleselskaber«, som defineret i artikel 2, nr. 1, i Rådets direktiv 90/387/EØF af 28. juni 1990 om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådighedsstillelse af åbne net ONP (Open Network Provision — tilrådighedsstillelse af åbne net). Under begrebet »teleselskaber« i denne bestemmelses forstand falder bl.a. de to virksomheder, som en medlemsstat efter andre kriterier end objektive, proportionale og ikke-diskriminerende kriterier har givet eneret til at drive internationale telekommunikationsforbindelser, navnlig forbindelser inden for Fællesskabet, og den virksomhed, som en medlemsstat på samme betingelser har givet eneret til at drive et offentligt telenet i en del af sit område. En medlemsstat kan bestemme, at forpligtelserne i henhold til artikel 7 i direktiv 92/44/EØF kun skal gælde for bestemte »teleselskaber«, såfremt dette er tilstrækkeligt til at give brugerne adgang til et minimum af faste kredsløb, der opfylder de i direktivet fastlagte specifikationer, i hele landet. En medlemsstat kan navnlig bestemme, at forpligtelserne i henhold til bestemmelsen kun skal gælde for de »teleselskaber«, der er de største operatører af telekommunikationskredsløb i hvert enkelt område i det pågældende land.

- 2) Gennemgangen af de præjudicielle spørgsmål har ikke frembragt forhold, der kan have betydning for gyldigheden af direktiv 92/44/EØF.

(¹) EFT nr. C 380 af 31. 12. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 12. december 1996

i sag C-3/95, Reisebüro Broede mod Gerd Sandker (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Dortmund) (¹)

(Fri udveksling af tjenesteydelser — retslig inkasso — tilladelse — EF-traktatens artikel 59)

(97/C 54/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-3/95, angående en anmodning, som Landgericht Dortmund (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Reisebüro Broede mod Gerd Sandker at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser, navnlig artikel 59, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. C. Moitinho de Almeida, og dommerne L. Sevón, D. A. O. Edward (refererende dommer), P. Jann og M. Wathelet; generaladvokat: N. Fennelly; justitiessekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 12. december 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 59 er ikke til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en virksomhed med hjemsted i en anden medlemsstat ikke ad rettens vej må inddrive fordringer for andre, fordi denne form for virksomhed kun kan udøves erhvervsmæssigt af advokater.

(¹) EFT nr. C 54 af 4. 3. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 12. december 1996

i sag C-38/95, Ministero delle Finanze mod Foods Import Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte d'appello di Ancona) (¹)

(Fælles toldtarif — toldpositioner — fisk af typen »Molva molva«)

(97/C 54/04)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-38/95, angående en anmodning, som Corte d'appello di Ancona i medfør af EØF-traktatens artikel 177

har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Ministero delle Finanze mod Foods Import Srl at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29. december 1981 om den fælles markedsordning for fiskerivarer (EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1), og artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om opkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT nr. L 197 af 3. 8. 1979, s. 1), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, L. Sevón (refererende dommer), og dommerne P. Jann og M. Wathelet; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 12. december 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Toldpositionerne 03.02 A I b) og 03.02 A II a) i artikel 20 i Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29. december 1981 om den fælles markedsordning for fiskerivarer skal fortolkes således, at opregningen af de arter, der under deres videnskabelige navn er nævnt i parentes, er udtømmende og ikke omfatter lange, hvis videnskabelige navn er »Molva molva«, således at denne fisk ikke kan indføres med toldfritagelse.*
- 2) *Afgørelsen af, om en af de kompetente myndigheder har begået fejl »som debitor ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget« jf. ordene i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om opkrævning af import- og eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter, skal navnlig træffes på grundlag af en vurdering af fejlens art, den pågældende erhvervsdrivendes erfaring og den agtpågivenhed, han har udvist. De forhold, der får betydning ved vurderingen af fejlens karakter, er den forvirring, som den anvendte terminologi kan give anledning til, den omstændighed, at en ændring af en forordningsbestemmelse har været lidet iøjnefaldende, og den tid, der hengik, før de kompetente myndigheder selv blev klar over denne ændring. Det tilkommer den nationale ret på grundlag af denne fortolkning af afgøre, om den fejl, der medførte, at tolden ikke blev opkrævet, kunne opdages af debitor eller ej.*

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 12. december 1996

i de forenede sager C-47/95, C-48/95, C-49/95, C-50/95, C-60/95, C-81/95, C-92/95 og C-148/95, Olasagasti & C. Srl m.fl. mod Amministrazione delle Finanze dello Stato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Genova) ⁽¹⁾

(Forordning (EØF) nr. 3835/90 — forordning (EØF) nr. 3587/91 — forordning (EØF) nr. 3416/91 — tiltrædelsesakten for Spanien og Portugal — artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1697/79 — forordning (EØF) nr. 1715/90 — forordning (EØF) nr. 2164/91 — told — toldpræferencer — landbrugsprodukter — efterfølgende opkrævning — bindende oplysninger — tunfisk i olivenolie)

(97/C 54/05)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-47/95, C-48/95, C-49/95, C-50/95, C-60/95, C-81/95, C-92/95 og C-148/95, angående en anmodning, som Tribunale di Genova i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager Olasagasti & C. Srl (sag C-47/95), Comarcon SNC (sag C-48/95), Ghezzi Alimentari Srl (sag C-49/95), Fredo Srl (sag C-50/95), Cateringros Srl (sag C-60/95), Intercod Srl (sag C-81/95), Nuova Castelli SpA (sag C-92/95), Igino Mazzola SpA (sag C-148/95) mod Amministrazione delle Finanze dello Stato at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3416/91 af 25. november 1991 om visse resttoldsatser, der anvendes i 1991 som led i gradvise nedsættelser i henhold til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse (EFT nr. L 324 af 26. 11. 1991, s. 11) og artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT nr. L 197 af 3. 8. 1979, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. C. Moitinho de Almeida, og dommerne L. Sevón, D. A. O. Edward (refererende dommer), P. Jann og M. Wathelet; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 12. december 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Den suspension af resttoldsatserne i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 75, nr. 1, for indførsel fra Spanien til De Ti, som blev indført ved artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3416/91 af 25. november 1991 om visse resttoldsatser, der anvendes i 1991 som led i gradvise nedsættelser i henhold til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, af*

⁽¹⁾ EFT nr. C 119 af 13. 5. 1995.